

При ЦПИ официални международни сравнения на макроикономически показатели се организираха от Постоянната комисия по статистика при Съвета за икономическа взаимопомощ. Те обаче бяха засекретени и на практика неизползваеми за целите на анализа (Георгиева, Иванов, 1990, с. 104-111). През тези години националната статистика на България провежда двустранни сравнения на основни темпове и пропорции на развитие на икономиката на страната ни с тези на Унгария (трикратно) и на Чехословакия, на тогавашната ГДР - върху развитието на производствените технологии, и на Полша - по усъвършенстване на технологията и обработката на статистическата информация. През 1982 г. се извършва двустранно сравнение на БВП между България и Финландия.

Някои бивши социалистически страни участваха още в миналото в Проекта за международни сравнения на ООН. Унгария се включва в него от самото начало и участва във всички етапи, Полша и Югославия участват в някои етапи, Румъния - в един (1975 г.). С това те правят усилия за приобщаване към работата по постигане на по-добра съпоставимост на икономическите показатели на широк кръг страни в света. Тази дейност им помага да развиват собствената си национална статистика, да натрупват опит в организирането на международни сравнения, да оценяват по-реално собствените си постижения и да разширяват контактите със статистическите служби в други страни. В този вид сравнения България се включи институционално едва през 1993 г.

Големите трудности, свързани с унифицирането на стойностните показатели на макроравнище при съществуващите преди време две системи на национална отчетност - СНС и БНС, както и проблемите със стойностните преизчисления в еднаква валута подтикваат изследователите да търсят косвени методи за сравнения на БВП. През 60-те и 70-те години на ХХ в. получават разпространение методите за оценка на БВП, НД и други показатели чрез използването на набор от показатели, включително натурални. В основата на тези методи стои презумпцията, че съществува тясна корелационна връзка между равнището на икономическо развитие, съответно на БВП, НД и др., и равнището на потребление или производство на набор от стоки и услуги в натурално измерение (Эрлих, 1968, с. 17-63; Comparative GDP Levels, 1993).

Международни организации или отделни учени в света правеха свои оценки на икономическия растеж в бившите социалистически страни. Те се опитваха, от една страна, да преодолеят трудностите при постигане на съпоставимост на показателите поради различните системи на отчетност и, от друга, да дадат паралелни оценки на официално обявените темпове на икономически растеж. Автори като А. Медисън, Т. П. Олтън (Thad P. Alton),